

STANOWISKO DELEGATÓW ZGROMADZENIA OIRP w TORUNIU

z dnia 12 stycznia 2010 r.

Nadzwyczajne Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Toruniu zwołane w trybie art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r., Nr 123, poz.1059 z późn. zm.) w celu zajęcia stanowiska w sprawie trwających prac legislacyjnych dotyczących zawodów prawniczych

Uwzględniając niezmienione od lat stanowisko radców prawnych, wyrażone w uchwale VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych, o potrzebie połączenia zawodów: adwokatów i radców prawnych w jeden zawód adwokatów, rozumiejąc oczekiwanie społeczeństwa w zakresie świadczenia usług prawnych przez kompetentnych i niezależnych adwokatów, oświadczamy:

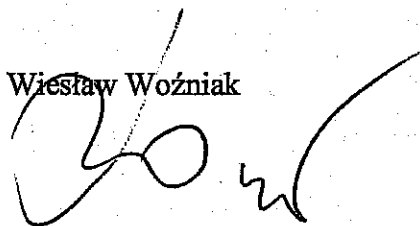
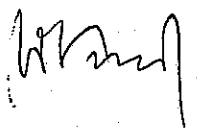
1. Połączenie samorządów adwokatów i radców prawnych winno opierać się na konstytucyjnych zasadach samorządności i wolności zrzeszania się (art. 17 ust. 1 oraz art. 58 ust. 1 Konstytucji RP) przysługującej każdemu obywatelowi przy uwzględnieniu fundamentalnych zasad leżących u podstaw funkcjonowania obu samorządów.
2. O strukturze samorządu winien stanowić tylko samorząd. Określenie ilości izb kierując się ilością sądów apelacyjnych tylko ze względu na poddanie postępowań dyscyplinarnych rozstrzygnięciom tych sądów sugeruje budowanie nadrzędności sądów nad samorządem czyli utratę samorządności.

Sekretarz Zgromadzenia

Przewodniczący Zgromadzenia

Wiesława Kowalczyk

Wiesław Woźniak

UZASADNIENIE

Połączenie zawodów adwokata i radcy prawnego może przynieść korzyści obydwu zawodom, o ile zostanie ono oparte na prawidłowych założeniach. Prawidłowe założenia powinny zaś być oparte na zasadzie równego traktowania przedstawicieli obydwu zawodów prawniczych, jak również poszanowaniu ich tradycji prawniczych oraz historii.

Nowy zawód adwokata nie powinien być stworzony w oderwaniu od dotychczasowych, utrwalonych już i dobrych rozwiązań, jakie zostały wypracowane na gruncie ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o adwokaturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) oraz ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 ze zm.). Należy bowiem pamiętać, że lata praktyki zawodowej oraz funkcjonowania samorządu zawodowego pozwoliły na zweryfikowanie wielu regulacji prawnych oraz znalezienie takich rozwiązań, które umożliwiają sprawne wykonywanie wspomnianych zawodów prawniczych. Z tych względów przy tworzeniu nowej ustawy o zawodzie adwokata należałoby się do nich odwołać, nie dążąc za wszelką cenę do stworzenia „zupełnie nowego zawodu”, którego regulacja prawna będzie weryfikowana przez kolejne lata. Nowa ustawa dotycząca zawodu adwokata nie będzie przy tym jedynym aktem prawnym odnoszącym się do tego zawodu. Niezwykle istotną rolę z punktu widzenia nowego zawodu adwokata będą również odgrywały zasady etyki zawodowej, w których – wskutek połączenia dwóch zawodów - duży nacisk powinien być położony przede wszystkim na zasady zdrowej konkurencji na rynku usług prawniczych, poszanowanie tradycji obydwu „starych” zawodów prawniczych, w tym tytułu zawodowego „radcy prawnego”, a także dbałość o wysoki poziom świadczonych usług prawniczych i co się z tym wiąże specjalizację zawodu adwokata. Za połączeniem tym dwóch zawodów w jeden zawód prawniczy powinny iść stosowne regulacje nakładające na nowych adwokatów obowiązek specjalizowania się w określonych dziedzinach prawa. W stosunku do aplikantów adwokackich wybór specjalizacji powinien być dokonywany już na aplikacji, poprzez wybór grupy przedmiotów, np. karnistycznych, cywilistycznych, gospodarczych. Aplikacja adwokacka powinna być bowiem zorganizowana w ten sposób, że oprócz przedmiotów i zajęć obowiązkowych, powinny być również tzw. bloki specjalistyczne, których wybór należałby do aplikantów. W stosunku zaś do adwokatów i radców prawnych wykonujących zawód w dniu wejścia w życie ustawy o zawodzie adwokata, to powinni oni określić swoją specjalizację według zakresu spraw, którymi zajmowali się wykonując zawody adwokatów bądź radców prawnych. Powinna przy tym być możliwa zmiana specjalizacji bądź zgłoszenie co najmniej dwóch specjalizacji. Zgłoszenie to powinno być dokonywane we właściwej dla danego adwokata izbie. Specjalizacja adwokatów

umożliwiłaby sprawne funkcjonowanie tego zawodu, a także zapewniła wysoką jakość świadczonych przez nich usług.

Połączenie dwóch zawodów prawniczych niewątpliwie będzie służyło wzmocnieniu pozycji nowego zawodu adwokata, a tym samym zwiększy szanse tego zawodu na skuteczne przeciwstawienie się licznej grupie „profesjonalistów” – prawników tylko po studiach, którzy oferując niższe ceny za swoje usługi i mając większe możliwości w dotarciu do klientów, już teraz stanowią poważną konkurencję oraz zagrożenie, zwłaszcza dla radców prawnych. Nazywają się bowiem doradcami prawnymi, co dla przeciętnego obywatela, brzmi prawie jak radca prawny.

Z tych względów postawienie na jedność, profesjonalizm i należyte przygotowanie do zawodu będzie niewątpliwie stanowiło znaczącą przeciwwagę dla pozostałych podmiotów – pseudoprofesjonalistów świadczących na polskim rynku usługi prawnicze.

Projekt ustawy o zawodzie adwokata przewiduje podział na 11 izb adwokackich, które powinny opierać się na rozmieszczeniu sądów apelacyjnych oraz ustanowienie Naczelnej Rady Adwokackiej. Podział na 11 izb adwokackich doprowadzi co prawda do większej centralizacji i jak zakłada projekt stworzenia silnych izb, ale spowoduje też skoncentrowanie się władz z daleka od lokalnych spraw i problemów, rozluźni tym samym związki adwokatów z izbami i utrudni im załatwianie spraw samorządowych. Poza tym może w takim wypadku dochodzić do minimalizowania roli i znaczenia środowisk adwokackich z pozostałych miast, co nie będzie służyło ani urzeczywistnianiu idei samorządności, ani jedności, a może tylko doprowadzić do niepotrzebnych sporów i konfliktów. Może warto przy tym powołać się w tym miejscu na reformę samorządową, która dla realizacji idei samorządności wiązała się z decentralizacją władzy, a nie jej centralizacją. Nowi adwokaci powinni mieć możliwość pielęgnowania swoich tradycji i wspólnych wartości w ramach izb, znajdujących się w ich pobliżu. Będzie to miało znaczenie także z punktu widzenia nowych pokoleń adwokatów, w których należy budować poczucie przynależności do danego samorządu oraz zainteresowanie jego sprawami. Realizacja tego zadania będzie zaś trudna, jeżeli izby adwokackie będą się znajdowały nawet kilkaset kilometrów od siedziby adwokata i zrzeszały nawet kilka tysięcy adwokatów. Podział taki może również niekorzystnie wpływać na poziom szkoleń adwokatów. W zależności bowiem od miejsca wykonywania zawodu mogą się oni borykać z różnymi problemami prawnymi, uwarunkowanymi rodzajem prowadzonej w miejscu świadczenia przez nich usług prawniczych działalności i w związku z tym mogą oczekiwać szkoleń o różnej tematyce. Oczywiście jest również, że zapewnieniu licznego udziału adwokatów w szkolenia, nie będzie służyło ich organizowanie w odległych izbach. Poza tym

udział w takich szkoleniach będzie niepotrzebnie zwiększał koszty adwokatów, którzy mają prawo oczekiwać, że płacąc składki adwokackie, mogą uczestniczyć w nieodpłatnych szkoleniach organizowanych w ich pobliżu.

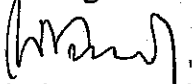
Z takim podziałem izb adwokackich wiąże się również wyodrębnienie 11 ośrodków szkoleniowych dla aplikantów adwokackich. Skoncentrowanie szkoleń w ramach takich ośrodków niewątpliwie zwiększy już i tak niemałe koszty aplikacji, a co się z tym wiąże zmniejszy zainteresowanie tą aplikacją oraz dostępność do zawodu adwokata.

Zakładane w założeniach ustawy wprowadzenie daleko idących ograniczeń w zakresie form świadczenia pomocy prawnej przez osoby zatrudnione w organach administracji publicznej stanowi jawne dyskryminowanie tej grupy profesjonalnych pełnomocników.

Należy jeszcze podkreślić istotną rolę przepisów przejściowych zawartych w ustawie o zawodzie adwokata, które powinny w sposób jasny oraz sprawiedliwy określać zasady przejścia ze starych zawodów adwokata i radcy prawnego do nowego zawodu adwokata.

Jest oczywiste, że tak daleko idące zmiany powinny być gruntownie przemyślane oraz przedyskutowane z przedstawicielami wszystkich środowisk prawniczych. Niewątpliwie połączenie zawodów adwokata i radcy prawnego, o ile będzie opierało się na wspólnie uzgodnionych przez obydwa środowiska prawnicze zasadach, może być korzystne dla tych środowisk.

Sekretarz Zgromadzenia

Wiesława Kowalczyk

Przewodniczący Zgromadzenia

Wiesław Woźniak

OKRĘGOWA
IZBA RADCÓW PRAWNYCH
ul. Chełmińska 16
87-100 TORUŃ
tel. 622-89-17 skr. poczt. 44